Pregaria.cat

Entrada

Quan vas a treballar ...

Cada matí surts de casa a la mateixa hora. Vas a treballar. Hi vas amb la moto. Bona cilindrada i molts quilòmetres fets. Té el seu ritual. Caçadora, casc, treure la pols, ... i carretera via Sabadell.

La moto és molt important. Fa tres anys que la tens i de moment cap avaria. En tens bona cura. Ella et porta, tu la guies, hi ha una certa relació unitària: per a bé o per a mal aneu juntes. La respectes i ella et respecta.

Hi ha, però, una altra dimensió. La moto és la teva “ermita secular”. Ja fa un temps un amic et va indicar aquesta dimensió, que va més enllà de la marca. Certament una “ermita” una mica peculiar. Però anar en moto, prou que ho saps, és un temps que pot esdevenir especial.

Anant amb moto tothom pensa, tothom sent, tothom mira i compara, tothom ha d’estar a l’aguait. No es pot anar a la feina mig endormiscat, sense concentració, com un somnàmbul. Cal viatjar despert, actiu, atent i amb ganes.

La teva “ermita secular” t’ofereix en primer lloc un espai de silenci. El casc no sols et defensa, també et concentra, no et fa possible la parla, i et facilita el pensament. Per això el primer que fas enmig del riu de vehicles de l’autopista és un oferiment del dia al Senyor. *Que totes les meves accions, intencions i operacions siguin una ofrena per Tu, Déu meu, i ajudin a anar eixamplant el teu Regne. Amén.*

A continuació i molt en profunditat l’oració de Jesús: *Senyor meu, Jesús, tingues pietat de mi.* I quan ja estàs a prop de Badia reflexiones una mica sobre la feina, els companys, i pregues pels de casa.

Durant l’any hi ha temporades en les quals surt el sol anant a treballar. Però a la teva “ermita secular” la llum interior fins ara mai s’ha post.

Jesús Renau sj